

Izlazi početkom i polovicom svakoga mjeseca. Ciena joj na godinu za našu državu 1 fr. a. vr. a za ine pokrajine 1 fr. 25 novčića i šalje se, kao i rukopisi, plaćenom poštarijom uredništvu

BUNJEVAČKI I SOKOLOVAČKI PJEVAČKI LIST

namijenjena pučkoj pouci, zabavi i gospodarstvu.

Oglase uvršćujuć uz običnu cieniu, bez imenih dopisih ne prima, a rukopisih ne vraća „Uredništvo Vile“, koje se nalazi pod naslovom: Bogdása: z. p. Somogy-Sellye županija Baranja.

Broj 6.

U Baji. 18. ožujka, 1876.

Godina 6.

KRALJICA.

(Ballada.)

Mukla nojca svitom vlada,
Nebom trepte sjajne luči, —
Slavonijom nadidući
Mjesec sta vrh Medvedgrada.

Uz grad gusta ljesovina,
Hrastje, borik i djotela,
Gradom pala čimen ciela,
Dragobljub i mahovina.

Dol uokol od miline
Potočići romonoći,
Brieg do briega veći i veći,
A najdalje i doline.

U planinah vječnic špil'e
I dumače grozovite,
Iz kih tigri, vepri hite,
Kad zapoje gorom vile,

Na potoku kad zastaje,
Lice mijuč, ka i kose
I vjetri joj glas raznose
U sve strane, u sve kraje:

Tad u noći ko u danu
Svjetina se tamo sgrne,
Da kraljice vidi crne
Suncem krunu razasjanu.

T'minu s danom mjesec spaja; —
Podaprta na busenu
Sjedi kraljka na kamenu,
A oko nje čudna graja.

Tu se vode vilah plesji,
Tu ti narod š njimi kliče,

Klik nasmješi višnje biće
I sve sbore u nebesi?

Velelicpost svieta živa
Na spiev vilah i njih braće
Rek bi iz tvrde zemlje skače,
Pa mi kraljku zaodiva.

A sred rajskog mirisevicia
Ona s bozi jede i pije,
Te svim stranam Slavonije
Gledjuć s gore, kliče s Greča:

Stvori mi se Slavonio
Kraljevinom rad zasluge!
Veli Tuča: neima druga
Tim koj bi te nadhodio.

Budi krasna svim i nova
Iza težkih grobnih tminah
Najstarija domovinah
Ti dadiljo sokolova?!

Jer dušmane Krsta pobi
Častnim križem sve u ruci,
U čast evo tvojoj mucu
Mlade krune staroj dobi!

Tvi da sinci budu speti?
Nepravda bi bila veće,
Kad im sreah krv poteče
Tudjoj hasni, tvojoj šteti!

Zna se — Bog je za pravicu!
Čim ju stvori alem mio,
Te i tebi Slavonio
Sijui sunce u zenicu!

Prot navalam svodjer vičeš
Slávom slavna ko si bila,
Dušman pao, — a ti mila
Svjetla, cvjetna viek biti ćeš!

I tisuću poslje goda,
Kad zatitra zvijezda mi
Napunjena ljepotami
Bi' š i sinci slavskog roda.

Kad me bude uskrnuće
Sjajnom krunom stare glave
Sve poljane i dubrave
Naricati slavu tvu će.

Uokrug će mene tako
Opet vile popievati,
Tva se djica radovati
Domovino sladka majko!

A sad težkih od progona?
I došastih i oviju!
Branite mi Slavoniju
Bozi i vile mog Siona! — —

Tako kraljka, — s kama skoći. —
Rod i vile čuda pune. —
Nje nestade, nesta k runc; —
Sunce puče od iztoći-

Slavonijo pisma ječi . . .
Tisuć ljetah jur za tieme . . .
Veseli se prispje vrijeme.
Tvom imenu, tvojoj sreći!

Mladi redoljub.

KLOKOTIĆ.

Izmed naših bunjevačkih obćinah u Banatu Klokotić, rekli bi, i čistoćom bunjevštine i, zadržajem starih slovinskih obćajah i pobožnošću svojih slavenskih stanovnikah zauzimlje jedno prvih mjestah.

Okle ime Klokotić? ako ne od klokoćućih česamah, od ključuće vode izvorah — mi neznamo. Toliko je jasno, da tamo u Klokotićkoj župi od sedam selah živi silni, čili' čisti, gostoljubivi i dobroćudni naš pravi srbsko-bunjevački rod. Ti dobri ljudi ozivaju se „Krašovanci“ od rieke „Krašove“, kao uobće Bunjevci od ladne „Bunje“, došadši u sieđoj davnnini polag jednih iz zasad tužac, al domala ponosne, Bosne, a polag drugih iz vretne Dalmacije, zenulje „klastičnosti i slovinskih vilah.“

Ugarskoj je Banat Eldorado neprecjeniva blaga, jest Kana, tekavša medom i mliekom, zamierna Mezopotamija raja Adamova, Tuškulanum rimskih carevah, hešperidni kraj tijana oceana, olimpijska niz razkošja i nebeskih darovah. Al u njem klokotićka okolica vidi mi se najbujnija, najživlji najbogatiji i najsjajniji alem u kruni Stjepanovoj. Ta kao što je svevišnja Providnost sjajnimi riedkostmi obdarila okolicu, tako je milostju nebeskih vrlinah obogatila tamo srea naših dobrih Bunjevcah.

Naš je narod od krvi, plemena i naravi blaga, pobožna i dobra srea, vrlo osjetljive i golubinjne čudi. Toga mu ni zakleti dušmani njegovi zanijekati nemogu. Pobožnost, viernost i oduost je u svakom živeu i bilu duše i srea njegova. On rado gleda vjernu sliku u okviru spasonosna nauka Gospodnjeva. Pa u tom do Boga ljubi, časti i poštiva dobra

apostola sv. vjere katoličke, blagovjernih nepobitnih nebeskih istinah, svoga svjestnoga dušobrižnika svećenika.

Pa ipak premda su svećenici narodni, njegove krvi, njegove kosti, hajajući za njegovu dobrobit, pregalci njegove sreće, prosvjete, obuke i sponosnosti preriedki mitnici neumrlih mu dušah, da nereknem oboritelji i mrzitelji njegova blagostanja, ostao je on višjoj vlasti podložan, njenoj naredbi u svakom slučaju pokoran, primajući si i takove pastire, koji ga riečju majčina njegova mlička duševno ni nahraniti ni napojiti, da ni mrvoljice krušca evangjelskoga mu cunuti nisu kadri.

A ipak kraj svega toga najmanje ćeš ga naći u sudnicah, razbojničkih uznicah, na pogubnih mjestih o maču i vrščaku. To je djelujuća ruka Božanske tajinstvenosti, pritičuća u pomoć milovanomu sebi prepuštenomu našem bunjevačko-šokačkomu narodu.

Narod, koj hoće da živi mora ponad svega da ljubi i čuva svoj materinski jezik. Samo je jedno pleme čovječanstva pod nebom, koje živi razpršeno po svoj kruglji zemaljskoj bez prvobitnoga jezika praotacah svojih. A to je pleme židovsko bez hevrejskog jezika, tumarajuće po svietu „bez kralja i zakona,“ kao odrta trula čorapa. Usvojivše ježike državah, u kojih živi, bilježi se vendar potomstvom starih Kananitah i imenom zarimskih čifutah bez udomaćena na svom ognjištu praotackog jevrejskog si jezika. Inače nema naroda pod suncem, koj nije izgubio obilježje narodnosti u onaj trat, kad je zapustio materinski jezik svoj.

Pogledom dakle i na vjeru i na jezik ostao je naš narod uobće, a pravovjerci klokočičke župe napose, priljubiv vjeru s nadom u vječno živovanje svoje majčine rieči, podpuno dosljedan zastavi praotacah svojih.

Kako mu biaše sa svećenici tako i s učitelji, — da prešutim ino činovništvo, koje ex offio mora disati, trbuhom za kruhom, duhom nerazložne, vladajuće struje.

Al što se svejednako ubojito oružje tudjega nasilja, da tisne pod fokoš i mamuzu čilo i jedro tielo bunjevačko i, u zametku prituši duh sebi protivan, kršilo dosad o čeličnom značaju, narodnosti i jeziku bunjevačkom, prip sujemo svojoj sviesti, odvažnosti i mucu, hvaleći za dar vedre milosti svevladajućemu, neumrlomu Bogu slavenskomu.

Osim vjere, narodnosti i jezika, zadržao je kako sam opazio, liepi naš puk župe klokočičke i običaje pradjedovah svojih, a ti su jako obilježje, zasjecajuće u drevnu starinu pokojnih Slavjanidah, sdruženih nekoć po vjeri i krvi u crkvi i narodnosti.

Danas nam je, žalibože, samo jezik obći, pa će pravi rodoljub, sveslaven tronute duše nad neslogom našom i dva i triputa uzdahnuti: „proklet bio tko nas razstavio!“ —

Izmed inih krasnih običajah najbolje mi se dopao onaj, što svaka kuća ima svoga svečara u Boga ošvjetnika Prisuštvoval sam slučajno zabavi večerom sv. Mikole, brodarah. Te dok ini ugarski raznorodnici takvim svečari djecu plaše, naši Klokočićani dan svoga zavjetnika osobitim slavijem svetkuju. Jatovice gmize u crkvu, diele milostinju, plaćaju sv. misice i priporučuju se Bogu kroz zaštitu kućnoga si svečara.

Izvan crkve briga je domaćine da pirovnom gostbom podvori uzovnike, a uzovnici se, da što krepčija bude molitva kod Boga, odzivaju pozivom sa svih stranah.

To večer lani zatečem za stolom domaćine 8 momčićah oko 13 — 16 godinah. Uredno i uljudno blagovali su pri-

ugotovljene kokoške; pili su u pamet vince i skladno pjevali ovako:

Svet Nikola, liepi cviet,
Tebe želi ovaj sviet! Sv et Nikolo!
Svet Nikolo, zelen bor,
Tebe želi rajski dvor! Svet Nikolo!
Svet Nikolo brani nas,
I zla svakog čuvaj nas! Svet Nikolo!
i t. d.

Ti nas vodiš po vodi
Prosvietli nas i vodi! Svet Nikolo! i t. d.

Te bih pomislio, da su sadašnji Klokočićani od Sinjega morja, kad nebi znao, da je sv. Nikola, brodar, čuvar i pratilac Slavenah na vodi. Ko što ovo večer, slavise i sinoć i danas o podne domari i uzvani isto slavje. Užgu tri svieće na trpezi, donesu iz kuhine na tavici žere i na njoj kade tamjan pod stolom, a svi skupa na stojeć mole; oče naš, zdravo Mariju, i apostolsko vjerovanje.

Zatim domaćin natoči čašu i držeć ju u ruki rekne 8 govorah.

1-vi ide Boga otea skrušenim uzdahom da jih blagoslovi; a na koncu govora svi zaključe sa: Amen!

2-gi patri Presveto Trostvo; i tu su svi u duši tronuti;

3-ći spada slavi Isukrstovoj; i tu svi poniknu;

4-ti je Presvete Bogorodice, Preblašene Marije Djevice Koja nam Isusa Odkupitelja rodila; i tu su svi do su zal ganuti;

5-ta se niže u štovje sv. otcu Nikoli; i tu se ukoli razvedre;

6-ti rekne suncu i mjesecu, da jim svietle i nje da Bog raz svietli; tu pogledju prama nebu i uzdišu;

7-mi će namieniti među i slasticam željom, da jim Bog sve osladi. Tad razsieku unakrst veliki kolač ležeći na trpezi. Jednu četvrtinu kolača poliju rakijom, da bude narošen, pa i inim bilinam i zemljici da dragi Bog neuzkrati rosice i kišice. Tada po ramenu kuene tom četvrtinom one, koji drže svieće opomenom: neka krušac tako pripravljaju, da bude jaklen i krepak, žito i kukuruz pri oranju da izmjenjuju, a orah, jabuke, šljive i ino voće da po nizinah sade; te.

8-mi se izušuje u pokoj duša pokojnicah. Tu su mi suze kanule niz lice od dragosti, slušajući, kako naš dobri puk s uspomenom mrtvih blaguje i vjeruje u neumrlost duše!

Istina da ta čedna župa nebroji više od 1300 dušah, al je ipak žalostno da tamošnji dosadanji svećenici nisu danomice redovno ni sv. jim misah služili, ni crkvenih obhodah obdržavali, a propovied su svojim vjernim u godini najviše triputa s oltarah odčitali. dočim je crkva ko kakva bazilika, a pripovjednica da ni u kaločkoj katedrali nije ljepše!

S današnjim revnim i pomnim svojim svećenikom puk župe klokočičke vrlo je zadovoljan; mi to sveobće njegovo zadovoljstvo pri svibanjskom imenovanju stavljamo na srce nj. preuzv. prabiskupu kaločkomu.

Mladi rodoljub.

MOHAČ, 1526.

(Nastavak.)

Na sve strane pako u taboru karašičkom digla se stražna vika: kralj nesmie da bude fratar! Napried, naša je pobjeda! Cviet je turske vojske pao pod Biogradom! Te ako vodje bitku odgode, složit ćemo se i potnući

kraljeve savjetnike; a Turke našim prstenjem unititi. 1)

To čuvši i opet kralj zapita s nova: koliko je boju doraslih Ugrah? 25.000! bude odgovor. A turakah? 300.000! Od njih 70.000 ratobornih sa 300 topovah! — kralj i vieće iznovece pretrne, — nuse odluču za bitku!

Na odvažne rieči karašičkih poslanikah i na odluku za bitku stigne viest, da je Zapolja s 40.000 izabranih vojakah u Temišvaru. Gjuro Brandenburg i Adam Neuhaus pako da su s českom i moravskom vojskom u Gjuru (Raab-Győr,) dočim Frangepan da se nalazi s 15.000 Hivatah u Križu, te kad stignu k Mohaču da će vojska iznositi 80.000 borilacah za ugarsku krunu. Zahman! Dan Ivana Usjekovca odluču za bitku. A da će Tomory to izpuniti morao se pred svom vojskom zakleti na svečeničku vjeru, viernost i poštenje, te jih tim jedva nagnuo da su sa Karašice došli u kraljev tabor i sjedinili se s kraljevskom vojskom.

U tom svane i 26-ti kolovoza, kadno prispješe iz Budima u Mohač ladje s gradjevinom za kraljev čador, s prahom i olovom, s topovnicom (baterijom) i s nekoliko oružanih četah, medju kojimi bijaše, 300 konjanikah.

To sve sa 10.000 dukatah, ostalih još u Budimu kod kraljice poslao je kralju izdašni, oslabljeni Bornemisa, kao poslednji dar svojemu gojencu. Tim je ugarska vojska ojačala za 13.000 konjanikah, nekoliko stotinah pješakah i 80 topovah. 2)

Isti dan (26 kolovoza) dodje a tabor Franjo Batjány, Ivan Zahy i Šišman Pogány s 3000 slavonskih jezdicah i 1000 pješakah.

Kašnje (dan ponedjeljka) dašao je Šimun Bakač (Erdödy,) mladji brat biskupa zagrebačkoga sa 700 konjanikah.

U večer isti dan došao je Ivan Seracsény s 2000 lovacah. Filip Moré pečuvski biskup sa svojim mladjim bratom Ladislavom i sa svojim momci.

Sbrojivši sve skupa ugarska je vojska iznašala 24 do 25.000 ljudih. 3)

U knjzi Brodarićevoj, pisanoj dulje vremena, štije se, da je u časovih kad je kralj pregledavao vojsku kraj njega vesele volje jašući Franjo Perényi, veliko varadinski biskup, izustio ove zanimive rieči: „Dojduće sriede, u dan bitke, vodjenih Pavlom Tomorijem, fratrom, 26.000 poprilici junakah podnieti će mučeništvo za Isusa! Dobro bi bilo unapred umoliti Brodarića kao rimskoga putnika, nepogine li s nami, nek izhodi u pape, da nas uvrsti medju blaženike crkve.“ 4)

Medjutim se Sulejman s velikom vojskom približio Dardi i južnim obronkom brdah, te se utaborio u dardanskoj dolini. Otle je poslao nekoliko četah kao predstražu na prebričje, i proti njim su našinci u manjib kreševih sretno vojevali, a za toga vojskovodje, biskupi i plemići u vojničkom savjetištu viećali: kamo da metnu pješake, konjanike i topove? Najvećma pako savjetovali su o tom: dje je najsigurnije mjesto? da tamo stave kralja.

Nekoji su bili za to, da s kraljem bude nekoliko hiljadah izbornih vojakah kao štit, te da se s kraljem udalje od bitke. Drugi, znajući da će plemstvo zahtievati kralja u bitki, rekli su, da se u kraljevsko rubobuču vitez i po odjeći i postasu sličan kralju, al da to ostane u tajnosti. Najposlje zaključu ipak jednoglasno, da kralj bude u bitki nu na stanovitu mjestu. Kraj njega pako da budu vierni i vrli muževi: Gašpar Raškaj, Valentin Török i Ivan Kalnaj, kao štitioci njegove osobe. K tomu su se još i u tom složili, da se kralju dade vilovit konj za slučaj ako uzmak bude nuždan, da pogibelji života uzmogne izbjeći.

Glede bojišta reče Gnojenszky, da je najprobitačnije vojsku okružiti obkopolom jednih kolah širokim; jer iz takvog obkopa da se mogu najvjestije braniti i na neprijatelja najboljma udarati. U tom ih se više sjatilo i složilo; nu predlog taj uzet je u sveobći pretres istom u večer dana pred bitku. Te ga tako osujetila kratkoća vremena i manjak radnikah.

Ostadži dakle pri starom, čekahu nov dan novu sreću!

1) Valja znati, da su stari Ugri nosili veliko prstenje na rukuh, te protivniku pricitili daće ga njim po čelenki.

2) Péczely. 3) Péczely. 4) Péczely veli: da jih bilo tada samo 2000- jer i Brodarić da tako veli; nu to nestoji, jer je kralj već iz Budim poveo sa sobom 3—4000 momakah.

III.

Krvava sječica.

Osvanuo je napokon dan, što ga je ugarska vojska željno izčekivala, — dan sv. Ivana Usjekovca. Zora zarudila crvenilom, al i dan, zapao užasnim crvenilom krvi ljudske. Iza zore se krasno uzdiglo na vidiku sunce posred modra neba, a plavetan zrak obavijo svemir bez oblačka tuge i sumnje u pobjedu. Te su zaštićeni od propasti ljubimci proročanstvah, sunovraćeni u grob s tužnom svojom djecom i svojim potomstvom 1)

Voljno i radostno krenula se ugarska iz tabora i stupila pol milje pod Mohačem na bojište. Jesi li pazio junakom na lica, napunila ih nadu dobićem. Izmed tisućah nijedan nemislio na nesreću i popast. Jedini kralj Ljudevit na pitanje kuhača si Gondoša: dje da mu pripravi objed, u taboru, il u Mohaču? odgovori: Bog zna majčin sine! dje ćemo danas objedovati!

(Sliedi.)

CIENE PRI NOVIH MJERAH.

III.

Dosad smo težinu brašna, mesa, masti, sladora (šećera) i t. d. mjerili na funte, a sad mjerimo na kilograme. Umjesto 1 funte uzimamo sad pol kilograma (ilti 28 1/2 lot.) Pazimo dakle i na sljedeću križaljku.

Ako je 1 funt novčićah	1/2 kilograma je novčićah :	Ako je 1 funt novčićah	1/2 kilograma je novčićah :
8	7 1/2	42	37 1/2
10	9	45	40
11	10	48	43
12	11	50	44 1/2
13	11 1/2	51	45 1/2
14	12 1/2	52	46 1/2
15	13 1/2	54	48
16	14 1/2	56	50
18	16	58	52
19	17	60	53 1/2
20	18	62	55 1/2
22	20	64	57
24	21 1/2	66	59
25	22 1/2	68	60 1/2
28	25	70	62 1/2
29	26	72	64
30	27	75	67
31	28	80	71 1/2
32	29	84	75
35	31 1/2	86	76 1/2
38	34	90	81
40	36	100	89

I tim smo u kratko nacrtali ljestvice, po kojih će se pamet naših seljakah oprezno verati pri izplati li prodaji svojih predmetah na pijacu, u dućanu, krčmi i drugih platežnih mjestih. Sad pako da pretvorimo stare mjere u nove i nove u stare i za taj rad odložimo pero.

IV.

Mjere za dužinu dvovrstnesu: meter i centimeter. — Forinta ima 100 novčićah, meter ima 100 centimetarah (izgovori: santimetarah.) Meter ima 3 bečke stope i skoro dva palca; ilti bolje rekuć: metar ima 38 palacah, ilti: ima jedan cio i jedan četvrt riefa. Takó ima 7 metarah upravo 9 riefa. — jedan centimeter malo je veći od 1/3 palca. Meter pišemo sa m, a cetimeter sa cm, te ću 6 m, 24 cm reći 6 metarah, 24 centimetra.

1) Péczely.

zkvh.org.rs

Evo ti dakle Bunjevice i Sokče ljestvica, penji se po njih ako treba da stare mjere pretvoraš u nove.

1) Palec u cm-tre.

Bečki	Koliko	
	m	cm
1	—	3
2	—	5
3	—	8
4	—	11
5	—	13
6	—	16
7	—	18
8	—	21
9	—	24
10	—	26
11	—	29

2) Stope u m. i cm-tre

Bečka stopa	Koliko	
	m	cm
1	—	32
2	—	63
3	—	95
4	1	26
5	1	58

N. pr. 948 hvatilh, 4 stope i 9 palacah kolika je duljina po novoj mjeri? Pogledjem na hvate br. 3) i vidim da:

3) Hvat u m. i cm-tre.

Bečki hvat	Koliko	
	m	cm
1	1	90
2	3	79
3	5	69
4	7	59
5	9	48
6	11	38
7	13	28
8	15	17
9	17	7
10	18	97
20	37	93
30	56	89
40	75	86
50	94	82
60	113	79
70	132	75
80	151	72
90	170	68
100	189	65
200	379	30
300	568	95
400	758	59
500	948	24
600	1137	89
700	1327	54
800	1517	19
900	1706	84
1000	1896	48

900 hvatilh iznosi 1706 m. i 84 cm.

40 " " " 75 " 86 "

8 " " " 15 " 17 "

vidim br. 2) da: 4 stope iznose " " 26 "

" " 1) " 9 palacah " " 24 " dakle:

948 " 4' i 9" iznosi: 1799 m. i 37 cm.

V.

Šuplje mjere za tekućinu i suhe predmete kao žito, sir, voće i t. d. trovrstne su: hektoliter, liter i, centiliter. U jednoj forinti je 100 novčića, u jednom hektoliteru je 100 literah, a u jednom litru 100 centiliterah. Jedan je hektoliter pako veći i od ugarskog i od bečkog akova. (Ugarski ima 64, a bečki 80 holbih.) Jedan hektoliter nosi 1 i 1/4 bečkog akova ili okruglim brojem da reknem: jedan hektoliter ima 141 1/4 bečke, ili drugčije: 118 ugarskih holbih.

Da, hektoliter je veći neg što je bio dosadašnji mierov; jer je 8 hektoliterah skoro 13 starih mierovah. 1 hektoliter iznosi 1 požunski mierov i 46 ugarskih holbih. (Ugarski mierov nosi 72 ugarske holbe, a bečki 61 1/2 bečke holbe.

Za tekućinu nam rabi po zakonu posudje od 1. 2. 5. 10. 20 i 50 centiliterah. Zatim posudje voće od 1. 2. 5. 10 i 20 literah na hasnu trgovcem rad brzine u većoj mjeri ju kupujućim i prodavajućim. Timi centilitri i litri mjeri se cokanj, sajtljik, polié i t. d. a pri suvih tvarih odjedamput ciela kila (iliti dva mierova), dje se upotrebljuje i mjera il posuda od literah.

Da me Bunjevice i Sokci laglje shvate bilježim hektoliter sa li, liter sa l, a centiliter sa c. i u mjerom u sljedućih skrižaljkah stare holbe, a kove i mjerove u nove ovo ovako:

Izdavatelj i odgovorni urednik: BLAŽ MODROŠIĆ. — Tiskom J. Bilka u Baji 1876.

1) Holbe u l. i cl-tre.

Bečka holba	koliko		Bečka holba	koliko		Bečka holba	koliko	
	l	cl		l	cl		l	cl
1/8 (1/2 cokanja-verdunga)	—	9	4	2	83	20	14	15
1/4 (1 cokanj)	—	18	5	3	54	25	17	68
1/2 (1 1/2 ")	—	27	6	4	24	30	21	22
3/4 (1 sajtljik)	—	35	7	4	95	35	24	76
7/8	—	44	8	5	66	40	28	29
1 (1 1/2 sajtljika)	—	53	9	6	37	45	31	83
1 1/8	—	62	10	7	7	50	35	37
1 ugarska holba	—	85	11	7	78	60	42	44
1 bečka holba	—	71	12	8	49	70	49	52
2 holbe (1 oka)	1	41	13	9	20	80	56	59
3 " "	2	12						

(Sliedi.)

VIESTNIK.

Neki dan smo javili, da je ledena voda poplavila silno-veliki prostor celim podunavjem; žali Bože! voda još i danas leži na tom prostoru, i sve više užasa pravi, jer od onda smo začuli da je Apathin i Kulu i oko Novog Sada silno razbila i mnogo štete počinila.

Na malenu prostoru našega lista nemogu se i redati svi oni važni događaji i sve pogibelji koje su ovom poplavom počinjeni. Dapače m isti veliki dnevni listovi nisu u stanju o tom podpuna izvištaju dati, koliki se kvar u sgradama, u pokućstvu, u imanju — pače i osobe-noj pogibelji života tu desio. Nu u kratko bližimo na utjehu čovječnog čuvstva, da je sama vlada sve učinila, što se je za odkloniti pogibelji i štete nužno pokazalo, a gdi se utjehu zahtivala, tu je svagdi u pomoć pritekla.

U prvi mah su odmah Njihova Veličanstva — Prejasnui kralj 15, a prejasna kraljica 10 hiljadah forinti, a poslali su opet iznova zajedno 40 hiljadah forinti poslali u pomoć stradalcem. Od onda sa i drugi velikaški, a i nižjeg stališa dobroćinici pomoći dali il poslali.

Sad opet čujemo da su i nižje Baje nika sela i varoši poplavljena, kao Sonta i Bogojeva, a na nikih mesta samo s velikim naprezanjem se saćuvao nasip da ga voda još dovede nije pridrla. Dovede ako je koji palac i opala, to je drugidan već i opet rasla. (Ovi je danah Ministar unutrašnji razaslao na sve županjske oblasti jednu okružnicu, u kojoj se naredjuje i pridpisuje sabiranje dobrovoljnih priloga za podpomaganje postradalih od vode.

C i n a h r a n e na Bajskoj pijaci dne 15-og ožujka. Čisto žito 100 kilogramma teško 10 fr. 40 kr. — Napolica 7 fr. 40 nvč., — loš. 7 fr. — nvč. — Raz 7 fr. 20 nov., — loš. 6 fr. 90 nvč. — Ječam 6 fr. 10 nvč., — loš. 6 fr. — nvč. — Zob 8 fr. 30 nvč., — loš. 8 fr. — nvč. — Kukuruz 4 fr. — nvč.

Visina vode dunavske 16-og ožujka 1876.

Buda-pešt : 7-12 M. nad 0 (ništicom) opada polako.

Požun : 4-87 M. " " " "

Vrieme u Baji — ladno i ponajviše kišovito " " "

PORUKE UREDNIKOVE.

Sl. Sboru Duh. M. Z a g r e b. I vi biste „Vilu“ gospodo braće zabada-va, i naša bi bila dužnost zadovoljit Vam želji primenom sl. Antunovića, koji je silne novce žrtvovao narodnoj knjizi i prosvjedi ovdje. Sadašnji urednik na kukavnoj magj. kapelaniji žrtvuje i poslednju krajevu svoje plaće na „Vilu“ neimajući odnikuda podpore za uzein obstanak do darežljivih primesakah dobrih joj predplatnikah. Iz siromaštva i mraka slavenski Boz- daj nam već jednoć izbavka! V. g. A. L. M e d j u m u r j e: Prispadne li cerkva hrvatska ku- garskoj, neboj se, ojačalimo sa 90000 Hrvatah!

Poruke odpravničtva: Zagreb — Sl. Hrvati Domu. Ra- zašljanjem ovog broja tjedno izvršujemo i Vašu prošaju. Postarima nas stoji 84 novčićah.